

KANSAINVÄLISEN SOSIALISTISEN TOIMISTON SIHTEERISTÖLLE BRYSELISSÄ

Geneve,

24 pnä heinäkuuta v. 1905.

Hyvät toverit! Muutama päivä sitten saimme kirjeenne kesäkuun 28 pltä ja sen mukana mielenkiintoisia asiakirjoja (toverien Bebelin ja Plehanovin kirjeet), mutta tavattoman työnpaljouden vuoksi meillä ei ollut mahdollisuutta vastata Teille heti.

I. Mitä tulee tov. Plehanovin kirjeeseen, niin olemme pakoitettuja tekemään seuraavat huomautukset: 1) Tov. Plehanovin väite, että puolueemme toisen edustajakokouksen (elokuu 1903) jälkeen välillämme oli erimielisyyksiä muka vain organisaatiokysymyksessä, ei vastaa täydellisesti todellisuutta. II edustajakokouksen „vähemmistö” (toverit Axelrod, V. Zasulitsh ja Martov etunenässä) tosiasiallisesti jakoi puolueen kahtia heti edustajakokouksen jälkeen julistamalla boikotin edustajakokouksessa valituille keskuselimille ja perustamalla „vähemmistön” salaisen järjestön, joka lakkautettiin vasta syksyllä 1904. Tov. Plehanov, joka puolueen II edustajakokouksessa ja Venäjän sosialidemokratian ulkomaisen liigan edustajakokouksessa (lokakuu 1903) oli meidän puolellamme, oli itse nähtävästi hiukan toista mieltä erimielisyyksistämme, kun hän julkisesti julisti „Iskran” 52. numerossa (marraskuu 1903), että on taitavasti tehtävä myönnytyksiä „revisionisteille” (Plehanovin sanonta), jotta välttyttäisiin puolueen kahtiajakaantumiselta.

2) Sekään väite, että puolueen III edustajakokous kutsuttiin koolle muka „aivan mielivaltaisesti”, ei myöskään vastaa todellisuutta. Puolueen sääntöjen mukaan Neuvosto on velvollinen kutsumaan koolle edustajakokouksen silloin, kun

sitä vaatii puolet komiteoista. Neuvosto kuitenkin jätti huomioon ottamatta puolueen säännöt, kuten Te tiedätte III edustajakokouksen päätöslauselmista, jotka on käännetty ranskan kielelle. Puolueen komiteat ja niiden valitsema „Enemmistökomiteain Byroo”⁴⁹ olivat moraalisesti sekä muodollisesti velvolliset kutsumaan koolle edustajakokouksen, vaikkapa vastoin edustajakokouksen koollekutsumista karttavan Neuvoston tahtoakin.

3) Noista samoista III edustajakokouksen päätöslauselmista Te tiedätte, että tässä edustajakokouksessa oli edustettuna suurimpien komiteain huomattava enemmistö eikä „likimain puolet täysivaltaisista järjestöistä”. 4) On totta, että puolueessamme on sellaisia tovereita, joita leikkilisesti nimitetään „suoksi”. Sen jäsenet ovat puolueen sisäisessä taistelussa alinomaan siirtyneet puolelta toiselle. Ensimmäinen tuollainen loikkari oli Plehanov, joka marraskuussa 1903 siirtyi enemmistöstä vähemmistöön ja toukokuun 29 p:nä 1905 lähti pois vähemmistöstä eroamalla „Iskran” toimituksesta. Me emme hyväksy näitä siirryilemisiä, mutta olemme sitä mieltä, ettei meitä voida syyttää siitä, jos „suon” jäsenet pitkien horjuntujen jälkeen ovat taipuvaisia kulkemaan mukana. 5) Kirjeessään Toimistolle (16 p:nä kesäkuuta 1905) tov. Plehanov aivan sopimattomasti unohti mainita kirjeestään toukokuun 29 p:nä 1905, joka julkaistiin „Iskrassa” (№ 101) ja jonka tarkan ja täydellisen käännöksen olemme jo Teille lähettäneet. 6) Puhuessaan, että puolueen toinen fraktio ryhmittyy puolueen entisen Pää-äänenkannattajan „Iskran” ympärille, tov. Plehanov taaskin unohtaa lisätä, että „vähemmistön” konferenssi (toukokuu 1905) kumosi II edustajakokouksessa laaditut säännöt eikä perustanut uutta Pää-äänenkannattajaa. Oletamme, että Kansainvälisellä sosialistisella toimistolla pitää olla täydellinen käännös kaikista tämän konferenssin päätöslauselmista. Ellei „Iskra” halua lähettää niitä Toimistolle, niin olemme valmiit ottamaan tuon tehtävän itsellemme. 7) Tov. Plehanov sanoo, että III edustajakokouksen koollekutsumista kannatti vain 2 vangitsemiselta säästynyttä Keskuskomitean jäsentä (muut oli vangittu). Tov. Plehanovin kirje on päivätty 16. kesäkuuta 1905; seuraavana, 17 päivänä, julkaistiin III edustajakokouksen perustaman puolueen Pää-äänenkannattajan „Proletarin” 4. numerossa seuraava ilmoitus: „Luettuamme Keskuskomitean

tean Puolueneuvoston puheenjohtajalle tov. Plehanoville osoittaman avoimen kirjeen ja täysin solidaarisina Keskuskomitean kanssa pidämme tarpeellisena — syistä, jotka puolueen sisäisen elämän kulkua tuntevat toverit käsittävät — ilmoittaa julkisesti olevamme solidaarisia Keskuskomitean kanssa”. Allekirjoituksina nimimerkit: Ma, Bem, Vladimir, Innokenti, Andrei, Voron. Luottamuksellisesti voimme ilmoittaa Teille, että nämä nimimerkit kuuluvat vangituille Keskuskomitean jäsenille⁵⁰. Siis heti, kun Keskuskomitean jäsenet saivat tietää Keskuskomitean ja tov. Plehanovin (ja siis myöskin Neuvoston) välisestä selkkauksesta edustajakokouksen koollekutsumista koskevassa kysymyksessä, asettui enemmistö heistä viipymättä Keskuskomitean kannalle tov. Plehanovia vastaan. Me pyydämme hartaasti Kansainvälistä sihteeristöä ilmoittamaan meille, onko tov. Plehanov katsonut tarpeelliseksi tutustuttaa Toimiston tähän vangittujen Keskuskomitean jäsenten tärkeään ilmoitukseen, joka kumoaa täydellisesti tov. Plehanovin kirjeessä kesäkuun 16 päivältä olleet väitökset? 8) Tov. Plehanov erehtyy sanoessaan, että kumpikin ryhmä on pyytänyt häntä jäämään puolueen edustajaksi Kansainvälisessä toimistossa. Tähän mennessä puolueemme Keskuskomitea ei ole esittänyt minkäänlaista pyyntöä tämän asian johdosta. Kuten ilmoitimme Teille muutama päivä sitten, tätä kysymystä ei ole vielä ratkaistu lopullisesti, vaikka se onkin otettu päiväjärjestykseen. 9) Tov. Plehanov olettaa, että hänen ei ole vaikea olla puolueeton erimielisyyksiämme koskevassa kysymyksessä. Mutta kaiken ylläsanotun jälkeen oletamme, että se on hänelle aika vaikeaa ja ainakin tällä hetkellä se on miltei mahdotonta⁵¹.

II. Siirryn koskettelemaan ehdotusta, jonka tov. Bebel on tehnyt asioittemme johdosta.

Siinä minun täytyy tehdä seuraavat huomautukset: 1) Olen vain eräs Keskuskomitean jäsenistä ja puolueen Pää-äänenkannattajan „Proletarin” vastaava toimittaja. Koko Keskuskomitean puolesta voin ratkaista vain ulkomaisia asioita ja eräitä muita, varta vasten tehtäväkseni annettuja asioita. Joka tapauksessa Keskuskomitean yleinen kokous voi kumota kaikki minun päätökseni. En siis voi ratkaista kysymystä Toimiston sekaantumisesta puolueemme asioihin. Mutta lähetin heti Venäjälle Keskuskomitean

kaikille jäsenille kirjeenne sekä myöskin toverien Bebelin ja Plehanovin kirjeet. 2) Keskuskomitean vastauksen jouduttamiseksi olisi sangen hyödyllistä saada Toimistolta eräitä tarpeellisia selityksiä: a) Pitääkö sanalla „sekaantuminen” (intervention) ymmärtää ainoastaan sovintoa rakentavaa välitystä ja neuvoa, joilla on vain moraalinen, muttei pakollinen voima; b) vai tarkoittaako Toimisto sovinto-oikeuden tekemää pakollista päätöstä? c) kehoittaako Toimiston toimeenpaneva komitea antamaan Kansainvälisen sosialistisen toimiston yleiselle kokoukselle oikeuden tehdä erimielisyyksiämme koskevasta kysymyksestä lopullisia päätöksiä, joiden suhteen ei ole vetoamisoikeutta. 3) Omasta puolestani katson velvollisuudekseni ilmoittaa Toimiston tiedoksi, että tov. Bebel jo vähän ennen III edustajakokousta teki tuollaisen ehdotuksen minulle ja kanssani samoin ajatteleville, tarjoutuen itse tai tarjoten Saksan puolueen koko hallintoa (Parteivorstand) meille sovintotuomariksi puolueemme enemmistön ja vähemmistön välisessä riidassa.

Vastasin, että piakkoin pidetään puolueen edustajakokous ja että minä henkilökohtaisesti en voi päättää puolueen puolesta tai sen nimessä.

Enemmistökomiteain Byroo hylkäsi Bebelin tarjouksen. III edustajakokous ei tehnyt mitään päätöstä tämän tarjouksen johdosta ja siten ilmaisi vaiteliaasti yhtyvän Enemmistökomiteain Byroon vastaukseen. 4) Koska Kansainvälinen toimisto katsoo mahdolliseksi ammentaa tietoja „eräistä saksalaisista sanomalehdistä”, niin minun täytyy ilmoittaa, että melkein kaikki saksalaiset sosialistiset sanomalehdet, varsinkin „Die Neue Zeit” ja „Leipziger Volkszeitung”⁵², ovat kokonaan „vähemmistön” puolella ja valaisevat asioitamme kovin yksipuolisesti ja väärin. Esim. myös Kautsky nimittää itseään puolueettomaksi, mutta todellisuudessa hän kuitenkin meni niinkin pitkälle, että kieltäytyi julkaisemasta „Neue Zeit”issä oikaisua Rosa Luxemburgin erään kirjoituksen johdosta, jossa tämä puolusteli puolueen desorganisaatiota⁵³. „Leipziger Volkszeitung”issa Kautsky jopa neuvoi olemaan levittämättä saksalaisista kirjasta, joka sisältää III edustajakokouksen päätöslauselmien käännöksen!! Tämän jälkeen ei ole vaikea ymmärtää, minkä vuoksi monet toverit Venäjällä ovat taipuvaisia pitämään Saksan sosialidemokratiaa puolueelli-

senä ja erittäin ennakkoluuloisena sen kysymyksen suhteen, mikä koskee kahtiajakaantumista Venäjän sosialidemokratian riveissä.

Ottakaa vastaan, hyvät toverit, veljellinen tervehdyksemme.

Vl. Uljanov (N. Lenin)

*Julkaistu ensi kerran v. 1925
aikakauslehdessä „Krasnaja
Letopis” № 1*

*Julkaistaan aikakauslehden tekstistä,
joka on tarkastettu ranskankielisen
konekirjoitustekstin mukaan*